

Verwondering

OVERWEGING

Met open ogen en een open hart, kijk ik uit het raam naar de natuur en wat er allemaal om me heen gebeurt. We zijn op reis. Waar gaan we heen? Of misschien is het beter om te vragen naar Wie we op weg zijn? Voor mij zou het antwoord op beide vragen het beste omschreven kunnen worden als 'Het is een goddelijk avontuur!' Dat avontuur volg ik op fysieke en spirituele wijze in de voetstappen van Theresia van Lisieux'*. Ik neem jullie graag mee op deze weg..

Zou je bij het lezen van de paragraaf hierboven gedacht hebben dat ik 'gewoon' in een normale bus zit, op een kleine pelgrimstocht samen met een groep bejaarden en een aantal zusters van mijn congregatie? En toch terwijl alles zo simpel en menselijk is, is het ook zo boven-natuurlijk. Samen met de andere pelgrims sta ik verbaasd, heb ik ontzag, ben ik verrast en onder de indruk van Gods creatieve wereld, de aanraking van Zijn hand, in de natuur, mensen, plaatsen en verschillende (zowel vreugdevolle als moeilijke) gebeurtenissen.

De woorden van Theresia in haar gedicht 'Lied van Celine' waarin ze haar verwondering over natuur, de mensen om haar heen en God beschrijft, schieten me te binnen:

*Ik houd van zondagse wandelingen met witte madeliefjes, de kleine vogeltjes zingend op de takken en de altijd stralende azure Hemel.
Ik houd van moeders glimlach, haar diepe blik leek te zeggen,
"eeuwigheid trekt me aan en geeft me vreugde"
Ik zal ook naar de blauwe hemel gaan, en God zien!*

Toch hebben we ook allemaal wel eens de ervaring dat soms alles donker en grijs lijkt te worden en herkennen of zien we de hand van God niet meer in onze omgeving of omstandigheden. Ook Theresia had deze ervaringen en schreef in een gedicht dat zonder Hem "alles lelijk wordt".

Inderdaad, zonder God verliezen mensen, dingen en gebeurtenissen -de een na de ander- hun betekenis. Hoe is dit te vermijden? Is het mogelijk? Theresia schrijft: "Angst staat ver van mij, ik vind altijd een manier om gelukkig te zijn en om iets uit mijn moeilijkheden te halen. Ik weet zeker dat dat Jezus niet tegenstaat want Hij moedigt me altijd aan op deze weg."

Theresia weet waar ze over spreekt, ze heeft in haar korte leven veel te lijden gehad. Haar moeder stierf toen Theresia slechts vier jaar oud was, zelf stierf zelf bijna op haar tiende, maar werd op wonderbaarlijke wijze genezen. Op kostschool werd ze gepest en toen ze op haar 15e intrad bij de Karmelietessen had ze het regelmatig moeilijk door de manier waarop sommige zusters haar behandelden. Ze stierf op haar 24e aan tuberculose. Maar ze was gelukkig! En ze was onder de indruk van God en stond versteld van Zijn aanwezigheid in haar leven, juist ook in de moeilijken en donkere dagen.

We kunnen veel leren van mensen die versteld blijven staan van God en Zijn natuur, in vreugdevolle en moeilijke tijden! Vragen we de Heilige Geest om ons met Zijn gaven en vruchten te vullen zodat ook wij zo gelukkig en vredevol kunnen leven – alle dagen van ons aardse leven, maar nog meer in het hiernamaals!

-Zr. Petra Mirjam

** Red. in de vorige editie van Limburgs Liefste met als thema 'Uitzicht'
lees je in 'Binnenkijken bij' over Theresia van Lisieux*

